

stillet i Frankrig, og som endnu gaar i Handelen under Navnet: fransk Silke. Men vi indføre den ikke mere fra Frankrig; den kommer hertil fra Svejts, Würtemberg og Baden.

Hvor den rette Grænse er mellem det tilladelige og det strafbare, vil være næsten umuligt at bestemme, og man vil af det her anførte kunne se, hvor vanskelig Bestemmelsens Indførelse vil være.

Betragte vi dernæst de til Varebetegnelser benyttede forskellige Sprog, da vil upaatviveligt ligeledes Lovforslagets § 1, sidste Stykke, i Forbindelse med § 2 berede vor Handel betydelige Vanskeligheder. Thi, for saa vidt vi have den rigtige Forstaaelse af de nævnte Paragraffers Indhold, paabjædes der i dem, at Varebetegnelser skulle være affattede i det Land's Sprog, hvorfra Varen kommer. Vi skulle paa dette Omraade ligeledes fremdrage forskellige Eksempler for at vise, at et saadant Princip umuligt lader sig gennemføre her i Landet uden til stor Skade for Handelen saa vel som for Konsumenterne. Man tage til Eksempel en Artikel som Synaale, der anvendes af enhver Kvinde i Landet. Til at betegne disses Længde og andre Egenheder bruges hele Europa over visse engelske, af Forbrugeren kendte, Betegnelser, akkurat ligesom man i Musikken bruger italienske Ord for at betegne Tempoerne. Saaledes betyder: blunts — korte Synaale, betweens — halvlange, sharps — lange, gold eyed — med gule Øjne, elliptic eyed — med lange Øjne o. s. fr. Men de fleste Synaale, der indføres her i Landet, komme fra Tyskland, og vil man ikke have de ovennævnte internationale Betegnelser, og skal som Følge deraf hvert Brev Synaale forsynes med særlige, for vort lille Forbrug trykte Etiketter, vil dette fordyre denne Nødvendighedsartikel i en ganske urimelig Grad, en Fordyrelse, som i sidste Instans Forbrugerne ville komme til at betale. Eller et andet Eksempel: Den Sytraad, der anvendes mest i Danmark, særlig paa Landet, er en bestemt Sort engelsk Traad i Nøgler. Hvert Nøgle er forsynet med Etikette, hvorpaa staar anført: „100 Meter“, fordi selv Engländerne erkende, at Meteren er Verdensmaalet, som alle kende. Men dette Maal og Ordet Meter er fransk, og maa altsaa ikke findes paa den omtalte engelske Traad. Forbrugerne ville nu en Gang have denne saafaldte „Meter Traad“, jølgelig blive vi nødt til efter Lovforslagets Bestemmelse at indføre den fra Frankrig, hvor den baade er slettere og dyrere end i England. Eller ogsaa vil Konsumenten — som tidligere paavist — i dette Tilfælde som i saa mange andre lignende gaa uden om den danske Købmand og søge til Udlandet til Købmanden der; thi Konsumenten eller Detailhandleren kan vel ikke tilpligtes at undersøge, hvorfra Hamborger-Mellemhandleren har Varen. Eller lad os tage et Eksempel paa en Vare, som vi selv tilvirke, som Konvolutter. Disse fabrikeres i store Mængder her i Landet, men bære alle fransk Tekst, idet de ere mærkede „enveloppes“. Dette finder Sted, fordi Udlandet (vi eksportere ikke saa lidt i denne Artikel) saa vel som Indlandet fra gammel Tid af forlanger Varen saaledes betegnet, men efter Lovforslaget vil den danske Fabrikant ikke længere i denne Henseende kunde tilfredsstille Køberne, der da upaatviveligt for en stor Dels Vedkommende ville henvende sig til Udlandet, hvor de kunne saa, hvad de ønske. Ogsaa andre Vanskeligheder ville opstaa. Her i Landet fremstilles meget „Konfektionsæster“, en for Tiden søgt Artikel. Det er smukt monterede Æster, som indeholde Korrespondancefort, Papir og Konvolutter. Papiret er fabrikeret i Tyskland, Kortene komme fra Belgien, Konvolutterne laves i Danmark af østrigsk Papir, og endelig fabrikeres Æsten i Danmark. Hvilket Lands Sprog tør nu denne Vare benytte for at være i Overensstemmelse med Lovforslaget? Kort sagt, i dette Forhold er Grænsen lige saa ubestemt, lige saa umulig at drage som i det foregaaende omtalte, og det vjer tydeligt, at den i Lovforslagets § 1 2det Stykke indeholdte Bestemmelse for os som et lille Land er en Umulighed.

Lovforslagets § 3 har vor ubelte Tilslutning. Det forekommer os endog, at denne Paragraf yderligere burde stærpes. Naar det nemlig forordnes, at vedkommende, der har forbrudt sig mod Paragraffens Bestemmelser „kan tilpligtes at borttage Betegnelserne eller tilintetgøre Varen“, da finde vi, at dette burde stærpes derhen, at den vedkommende „skal tilpligtes osv.“.

Fremdeles formene vi, at Paragraffen bør udvides til ogsaa at omfatte Begrebet „Dansk Fabrikat“, saaledes at der efter Ordet „Mynligheder“ indstjædes „eller at Varen er dansk Fabrikat eller Genstand for dansk Patent“.

§ 4. Da Vedømmelsen af de som straffylde ansete forskellige Tilfælde ofte vil blive meget vanskelig at udføre, bør ubetinget kun Straf kunne idømmes efter et forudgaaet optaget Skøn, udført af sagkyndige, af Retten tilkaldte Skønsmand,